II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 14 juli 1999
om Tysklands stöd till Weida Leder GmbH (Weida), Thüringen

[delgivet med nr K(1999) 3441]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/194/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

med beaktande av de berörda parternas yttranden i enlighet med nämnda bestämmelser [1], och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 12 mars 1996 (registrerad den 21 mars 1996) anmälde Tyskland till kommissionen ett lån på 5 miljoner tyska mark till Weida Leder GmbH (Weida), Thüringen, som beviljats för att finansiera olika omstruktureringsåtgärder. Genom skrivelser av den 11 april 1996, den 28 maj 1996, den 3 juli 1996, den 26 augusti 1996 och den 6 mars 1997 begärde kommissionen kompletterande uppgifter som Tyskland lämnade genom skrivelser av den 25 juli 1996, den 30 oktober 1996, den 7 november 1996, den 20 januari 1997 och den 26 maj 1997. Ytterligare uppgifter lämnades i september 1997 vid ett möte mellan kommissionen och de tyska myndigheterna.

(2) Stödet registrerades ursprungligen som stöd nr N 242/96. Av de uppgifter som Tyskland lämnat framgick dock att delstaten Thüringen i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget redan 1995–1996 hade beviljat företaget stöd utan att först anmäla detta. Ärendet registrerades därför den 4 mars 1997 som stöd nr NN 30/97.

(3) Genom en skrivelse av den 2 mars 1998 delgav kommissionen Tyskland sitt beslut att på grund av detta stöd inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget. Kommissionens beslut om att inleda ett förfarande offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [2]. I beslutet uppmanas alla berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet. Inga sådana synpunkter har inkommit till kommissionen.

(4) Genom en skrivelse av den 26 juni 1998 meddelade Tyskland kommissionen att företaget anmält konkurs den 28 maj 1998.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

(5) Företaget Weida Leder GmbH (Weida) bildades ur det tidigare företaget VEB Lederwerke Weida, som 1990 omvandlades till företaget Lederwerke Weida GmbH. Företaget, som har sitt säte i staden Weida i delstaten Thüringen, tillverkade främst skinn för möbelindustrin. Regionen har en arbetslöshetssiffra på 17 % och har klassificerats som mål 1-område inom ramen för gemenskapens regionalpolitik (område som ligger under

[1] EGT C 256, 14.8.1998, s. 7.

[2] Se fotnot 1.

gemenskapsgenomsnittet), vilket innebär att området kan beviljas regionalstöd enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget ([1]). Senast hade företaget 97 anställda.

(6) Ett första privatiseringsförsök som genomfördes 1993 misslyckades, och företagets andelar återfördes därefter till Treuhandanstalts portfölj. Den 1 oktober 1993 inleddes konkursförfarandet.

(7) För att ändå etablera företaget på marknaden och för att under tiden finna en lämplig köpare tog delstaten Thüringen initiativ till en så kallad *Auffanglösung* (ett nytt företag övertar det konkursdrabbade företagets tillgångar). Det nya företaget fick sedan av struktur- och arbetsmarknadspolitiska skäl delstatens fulla stöd, eftersom man i den mycket struktursvaga regionen Ostthüringen ville bevara det enda fullständigt utrustade garveriet i de nya delstaterna. Den 19 oktober 1993 grundades Weida Leder GmbH som övertog företagets tillgångar i konkursboet. Andelarna ägdes till 100 % av Elster Management GmbH & Co. Investitions- und Beteiligungs KG (Elster KG). Med tanke på den företagsrättsliga konstruktionen, i synnerhet vad gäller ansvarsfördelningen mellan Elster KG och Thüringer Aufbaubank (TAB), som ägs av delstaten Thüringen och som är ett offentligrättsligt kreditinstitut, kan privatiseringen ännu inte anses vara fullbordad. På grund av marknadens särart har delstaten Thüringen hittills inte lyckats finna några investerare. För att kunna fortsätta med sin verksamhet och för att kunna genomföra de omstruktureringsåtgärder som planerats inför privatiseringen, genomförde företaget under de senaste åren ett investeringsprogram och erhöll för detta betydande stöd. Trots alla finansiella ansträngningar lyckades Weida Leder GmbH inte konsolidera sin situation. De planerade omsättningsmålen uppnåddes inte. Även i fråga om vinster var företagets resultat inte tillfredsställande. Trots ytterligare stöd, som skulle säkerställa företagets likviditet och framtida drift, anmälde företaget konkurs den 28 maj 1998.

(8) För att ta hand om spillvatten från Weida Leder GmbH och andra företag på samma område grundades vattenreningsverket Schlossmühlenweg Weida GmbH, vars andelar till 98 % ägs av Weida Leder GmbH och till 2 % av staden Weida.

(9) Denna anläggning används endast för att rena spillvatten från Weida Leder GmbH och företagsparkens andra hyresgäster. Eftersom det uteslutande rör sig om företag inom tjänstesektorn producerar de endast avloppsvatten. I fråga om inmatad vattenmängd är Weida därför nästan den enda användaren av anläggningen.

(10) Mellan 1993 och 1997 erhöll Weida Leder GmbH en rad stöd som skulle användas för att stabilisera det nya företag (*Auffanglösung*) som etablerades i slutet av 1993 och för att förbättra företagsstrukturen inom ramen för förhandlingar med potentiella investerare.

(11) Den 21 oktober 1993 beviljade delstaten Thüringen ett tillskott på 4,5 miljoner tyska mark som starthjälp för att stödja övertagandet av tillgångarna i konkursboet. Detta skedde inom ramen för delstaten Thüringens investeringsprogram för små och medelstora företag (*KMU Investitionssicherungsprogramms Thüringen*) som godkändes av kommissionen den 26 november 1993 (N 408/93) ([2]).

(12) Den 7 mars 1994 övertog delstaten Thüringen en nittioprocentig garanti för ett lån på 8 miljoner tyska mark som behövdes för att konsolidera verksamheten (stödbelopp: 7,2 miljoner mark). Den 16 september 1994 ställde delstaten Thüringen ytterligare en nittioprocentig garanti för ett lån på 4 miljoner mark (stödbelopp: 3,6 miljoner mark). Båda garantierna övertogs av Bayerischen Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (LfA) i enlighet med delstaten Thüringens garantidirektiv. Långivare var Dresdner Bank AG och TAB. De garanterade lånen har därefter ägnats olika syften. Till sist användes 6,5 miljoner mark för investeringar och 5,5 miljoner mark för driftsutgifter. Eftersom garantin för TAB-lånet var tidsbegränsad, skulle löptiden för de båda lånen gå ut den 31 december 1997. Anledningen till denna korta löptid var att man hade för avsikt att omfinansiera lånen via en affärsbank. Redan när lånen utbetalades stod det dock på grund av de tillgängliga företagssiffrorna klart att en omfinansiering inte skulle vara möjlig inom överskådlig tid och att det skulle bli nödvändigt att förlänga lånens och garantiernas löptid.

(13) Förutom dessa investerings- respektive driftsmedelslån erhöll företaget i slutet av 1995 ett lån på 2 miljoner mark från konsolideringsfonden (NN 74/95) för att täcka det likviditetsunderskott som orsakades av företagets marknadsinträde.

(14) På grundval av en kreditåtgärd (*Kreditauftrag*) från delstaten Thüringens finansministerium ställdes mellan februari 1996 och juli 1997 ytterligare likvider i form av ett lån på 5 miljoner mark till förfogande och dessutom förklarades att fordringar på 4 miljoner mark skulle betraktas som oprioriterad skuld. Lånets löptid går ut den 31 december 2000 och löper med en ränta på 8 % per år.

([1]) Kommissionens beslut 94/266/EG, EGT L 114, 5.5.1994, s. 21.

([2]) Genom beslut av den 7 april 1998 (NN 142/97, skrivelse SG(98) D/4313 av den 2 juni 1998) godkände kommissionen en förlängning av nämnda stödordning för 1997–2001. På grund av allvarliga tvivel om huruvida stödordningens tillämpning i praktiken var förenlig med fördraget inledde kommissionen dock den 4 december 1998 ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget (beslut C 69/98, kommissionens skrivelse SG(98) D/11285 av den 4 december 1998.

(15) Trots detta betydande statliga stöd krävdes det i slutet av 1997 ännu ett lån på 1,5 miljoner mark från TAB för att säkra företagets likviditet och fortsatta drift. Dessutom avgav delstaten Thüringen som prioriterad fordringsägare ännu en förklaring om att fordringar på 2 miljoner mark skulle betraktas som oprioriterad skuld för att företagets tillgångar inte skulle drabbas av konkurs.

(16) Genom myndighetsbeslut av den 19 januari 1995 och den 21 oktober 1996 beviljades Weida Leder GmbH investeringsstöd till ett belopp av 1,84 miljoner mark respektive 0,34 miljoner mark genom medel från det tyska regionstödprogrammet "Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur", som godkänts av kommissionen. I och med att förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes utbetalades stödet på 0,34 miljoner mark aldrig.

(17) Följande tabell ger en översikt över det statliga stöd som beviljats Weida Leder GmbH fram till slutet av 1997.

Statligt stöd	Dag då stödet beviljades	Stödbelopp (miljoner tyska mark)
Stöd till små och medelstora företag, C 69/98 (ex nr NN 118/98, ex 408/93 resp. ex N 480/94)	21.10.1993	4,5
90 % garanti för ett lån på 8 miljoner tyska mark	7.3.1994	7,2
90 % garanti för ett lån på 4 miljoner tyska mark	16.9.1994	3,6
Investeringsstöd från tyska regionstödprogrammet, 1005/1006/N div.	15.12.1995, 10.7.1996, 17.9.1996	1,84
Lån, nr NN 74/95	December 1995	2,0
Lån från TAB	2.1.1996	5,0
Lån från TAB	November 1997	1,5
	Totalt	25,64

(18) Av dotterbolagets investeringar i ett vattenreningsverk på nästan 12,9 miljoner mark finansierades 11,22 miljoner mark, dvs. 87 %, med statliga medel.

(19) Eftersom detta reningsverk var absolut nödvändigt för att säkra företagets framtid, beslöt Treuhandanstalt den 4 februari 1994 att bidra med 40 % av de medel som krävdes för att bygga anläggningen. Treuhandanstalts bidrag utbetalades som lån på 4,84 miljoner mark som inte skall återbetalas.

(20) Dessutom beviljade delstaten Thüringen ett investeringsstöd på sammanlagt 6,38 miljoner mark med medel från det tyska regionstödprogrammet "Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur".

(21) Det resterande beloppet, dvs. 13 % av investeringen (1,344 miljoner mark), kom från Weida Leder GmbH i form av ett delägarlån. Detta lån säkrades genom en nittioprocentig statlig garanti från LfA. I enlighet med låneavtalet och tidsgränsen för garantin var lånets löptid egentligen begränsat till den 31 december 1997. På grund av företagets situation (se ovan) skulle det dock ha krävts en förlängning. Kommissionen saknar emellertid för närvarande aktuella uppgifter om eventuellt ändrade låne- och garantivillkor.

(22) Följande tabell ger en översikt över det stöd som beviljats Weida Leder mbH:s dotterbolag för vattenreningsverket:

Statligt stöd	Dag då stödet beviljades	Stödbelopp (miljoner tyska mark)
Investeringsstöd från tyska regionstödprogrammet	28.11.1994, 17.8.1995	5,95
Investeringstöd från tyska regionstödprogrammet	30.4.1997	0,43
Stöd från Treuhandanstalt/Bundesanstalt für Vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS)	September 1994 – November 1995	4,84
90 % garanti för ett delägarlån från Weida Leder GmbH på 1,344 miljoner tyska mark		1,21
	Totalt	12,43

(23) Stödet till Weida Leder GmbH och dess dotterbolag, vattenreningsverket Schloßmühlenweg Weida GmbH, uppgår till totalt cirka 38 miljoner mark. Delägaren Elster KG:s andel i finansieringen av omstruktureringen av Weida Leder GmbH var däremot begränsad till aktiekapitalet på 50 000 mark, till en garanti på 300 000 mark, som övertogs från Elster KG:s kommanditdelägare Jessen inom ramen för delstaten Thüringens garantiförfarande, och till en tidsbegränsad skuldförbindelse för de investeringsbidrag som utbetalades till Weida Leder GmbH på grundval av det tyska regionstödprogrammet.

(24) Då förfarandet inleddes hyste kommissionen tvivel om huruvida gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan benämnda riktlinjerna) [1] kunde tillämpas på företag som grundats med hjälp av tillgångar från en konkurs. Fram till dagen för förfarandets inledande förelåg ingen hållbar omstruktureringsplan. Det gick inte att bortse från allvarliga tvivel om Weida Leder GmbH:s lönsamhet, eftersom företagets ekonomiska situation stadigt hade försämrats trots att det erhållit kraftigt statligt stöd. Eftersom privatiseringen ännu skulle genomföras var finansieringen av Weida Leder GmbH dessutom fortfarande tillfällig. Eftersom man inte fann någon privat investerare, var det dessutom inte möjligt att bedöma huruvida det planerade stödbeloppet stod i ett rimligt förhållande till omstruktureringsåtgärderna.

(25) I övrigt anmärkte kommissionen på att det saknades relevanta uppgifter som skulle ha givit kommissionen möjlighet att bedöma huruvida stödet överensstämmer med artikel 87 i EG-fördraget.

(26) Den för Weida Leder GmbH relevanta marknaden är marknaden för garveriprodukter [2]. Den viktigaste produkten inom garverisektorn är skinn, som används för tillverkning av skor, kläder, skinnprodukter och möbler.

(27) Samtidigt som läderindustrin i en rad länder i Asien och Amerika och framför allt i Östeuropa kännetecknas av kraftig tillväxt, och dessa länder numera spelar en viktig roll i den internationella konkurrensen, kan man i den västeuropeiska läderindustrin iaktta en kontinuerlig kapacitetsminskning och tillbakagång av produktionen. Garveribranschen i gemenskapen har således förlorat en fjärdedel av sin industriella substans och en tredjedel av sina arbetstillfällen. Sedan början på åttiotalet har över 1 000 produktionsanläggningar stängts och cirka 30 000 anställda sagts upp. Flest produktionsanläggningar har försvunnit i de nordeuropeiska länderna. Särskilt i Tyskland har antalet garverier minskat dramatiskt. I gemenskapens kvarvarande garverier har omsättningen däremot nästan fördubblats (från cirka 4 miljarder euro till nästan 8 miljarder euro). Garverierna genomför produktionsanpassningar för att uppfylla högre kvalitetskrav och försöker ta fram modernare produkter.

(28) Det rör sig vanligtvis om företag som ägts av samma familj i flera generationer och av vilka endast 8,5 % tillhör samma storleksordning som Weida (21–100 anställda).

(29) Skor utgör med en andel på 50 % det viktigaste avsättningsområdet för gemenskapens garverier. Beklädnadsindustrin står för cirka 20 %, möbelindustrin för 17 % och lädervarusektorn för 13 %.

(30) Läderindustrin i gemenskapen kämpar med svåra ekonomiska villkor i Europa och ökande konkurrens från tredje land. Det är inte troligt att efterfrågan på läder i gemenskapen kommer att öka. Eftersom den

[1] EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

[2] Se Panorama över EU-industrin 1997, 4-25.

senaste tidens skandaler (t. ex. BSE) gör att utbudet av skinn och hudar minskar och att priserna går upp, drabbas garverierna av ytterligare problem, och många små företag med liten vinstmarginal kommer att få svårigheter med att skaffa råvaror.

III. **TYSKLANDS KOMMENTARER**

(31) I sitt yttrande till tillkännagivandet om förfarandets inledande hävdade Tyskland att man genom åtgärderna stött ett övertagande av tillgångarna från konkursboet, vilket skulle betraktas som privatisering. Tyskland erkände samtidigt att Elster KG:s engagemang måste ses som övergångsförvaltning och att företagets egentliga privatisering därför ännu inte genomförts. Tyskland meddelade dessutom att det visserligen fanns en saneringsplan för företaget, men att det ännu saknades en långsiktig omstruktureringsplan, då det inte fanns någon privat investerare som ville överta företaget. Eftersom företagets framtida inriktning helt var beroende av den eventuella investeraren, kunde man inte heller framlägga någon detaljerad plan. Tysklands ståndpunkt var därför att saneringsplanen för det nya företaget (*Auffanglösung*) måste räcka som belägg för att det finns en omstruktureringsplan. Tyskland delade inte heller kommissionens uppfattning om att varken den förväntade omsättningen eller vinsten skulle kunna uppnås. Tyskland höll dock med om att de ursprungligen planerade omsättningsmålen måste korrigeras på grund av de faktiska resultaten. Den tidigare redan för 1996 planerade förlustutjämningen skulle således i stället uppnås 1998. Enligt Tysklands uppfattning var en förutsättning för detta emellertid att man sänkte företagets räntekostnader i de långivande bankerna, vilket dock misslyckades.

(32) Vad gäller den rättsliga grunden för det beviljade stödet, förklarade Tyskland att de statliga garantierna lämnats på grundval av den garantiordning som förvaltas av LfA och delstaten Thüringen och som godkänts av kommissionen. De finansiella åtgärder som vidtogs av Treuhandanstalt och BvS i samband med byggandet av vattenreningsverket är enligt Tyskland att betrakta som ett bidrag som omfattas av Treuhandanstaltordningen.

(33) Till sist meddelade Tyskland att Weida Leder GmbH hade anmält konkurs den 28 maj 1998.

IV. **BEDÖMNING AV STÖDET**

(34) Tysklands stöd till Weida Leder GmbH och dess dotterbolag, vattenreningsverket Schloßmühlenweg Weida GmbH, betalades med offentliga medel. Det snedvrider konkurrensen på den inre marknaden, eftersom det ger det stödmottagande företaget möjlighet att finansiera nödvändiga driftsinvesteringar nästan uteslutande med offentliga medel. Eftersom stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna, omfattas det av artikel 87.1 i EG-fördraget.

(35) Eftersom vattenreningsverket Schloßmühlenweg Weida GmbH till 98 % ägs av Weida Leder GmbH och mest tjänade det företagets syften, bedöms stöd till reningsverket tillsammans med övrigt stöd till Weida Leder GmbH.

(36) Delstaten Thüringens och Treuhandanstalts respektive BvS stöd beviljades till större delen innan det anmäldes till kommissionen, vilket strider mot artikel 88.3 i EG-fördraget

(37) Såvida stödet inte omfattas av en av kommissionen godkänd stödordning, måste det ses som tillfälligt stöd och granskas enligt de allmänna reglerna för beviljande av statligt stöd.

Delstaten Thüringens investeringsprogram för små och medelstora företag (C 69/98)

(38) Den 21 oktober 1993 beviljade delstaten Thüringen inom ramen för detta program, som godkändes av kommissionen den 26 november 1993, ett tillskott på 4,5 miljoner mark. I sitt meddelande till kommissionen av den 26 augusti 1993 hade Tyskland uttryckligen förklarat att detta stödprogram inte skulle användas till undsättnings- eller omstruktureringsstöd. Weida Leder GmbH har dock aldrig kunnat betraktas som något annat än ett företag i svårigheter. Dessutom beviljades stödet innan programmet godkändes av kommissionen. Stödet omfattas därför inte av någon godkänd stödordning.

Delstaten Thüringens fond för konsolidering av företag i svårigheter (NN 74/95)

(39) Detta program åberopades av delstaten Thüringen, när man i december 1995 beviljande ett lån på 2 miljoner mark. Syftet med konsolideringsfonden är visserligen att undsätta och omstrukturera små och medelstora företag, men det är i detta fall inte nödvändigt att i detalj granska huruvida villkoren för denna stödordning är uppfyllda, eftersom den inte godkändes av kommissionen förrän den 6 februari 1996. Stödet beviljades därför utan kommissionens godkännande och omfattas inte av någon godkänd stödordning.

Den av LfA och delstaten Thüringen förvaltade garantiordningen

(40) Tyskland uppgav att de nittioprocentiga garantierna för de lån som beviljades den 7 mars 1994 (8 miljoner mark) och den 16 september 1994 (4 miljoner mark) hade ställts på grundval av den av LfA och delstaten

Thüringen förvaltade garantiordningen. Enligt Tysklands uppgift fanns det i garantiordningen ingen hänvisning till att ordningen vid den tidpunkten inte hade anmälts. Trots begäran om uppgifter vid förfarandets inledande erhöll kommissionen inte tillräcklig information för att kunna bedöma stödets förenlighet med fördraget.

Det tyska regionstödprogrammet "Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur"

(41) Investeringsstödet på 1,84 och 0,34 miljoner mark beviljades inom ramen för det godkända stödprogrammet "Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur". I och med att förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes, utbetalades investeringsstödet på 0,34 miljoner mark aldrig.

(42) För vattenreningsverket beviljades Weida Leder GmbH:s dotterbolag investeringsstöd på sammanlagt 6,38 miljoner mark, vilka utbetalades mellan november 1994 och april 1997. Det är möjligt att inom ramen för nämnda stödprogram bidra till investeringar som syftar till att förbättra sådan infrastruktur som är kopplad till den ekonomiska strukturen.

(43) Det stöd som beviljades inom ramen för stödprogrammet omfattas visserligen av tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget, men är undantaget från det allmänna stödförbudet, eftersom det rör sig om regionalt investeringsstöd enligt artikel 87.3 a.

Andra Treuhandanstaltordningen [1]

(44) Det stöd från Treuhandanstalt och BvS på 4,84 miljoner mark som avsåg byggandet av vattenreningsverket var ett tillskott som inte behövde återbetalas och som inte omfattades av Treuhandanstaltordningen.

(45) Av det som sagts ovan följer att endast det stöd på 8,22 miljoner mark som beviljades inom ramen för stödprogrammet "Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur" omfattas av en godkänd stödordning. Det övriga stödet på 29,85 miljoner mark har inte beviljats inom ramen för en godkänd stödordning. När det gäller stöd som inte har något som helst samband med ett av kommissionen godkänt program, kan man undersöka om det inte är möjligt att tillämpa artikel 87.3 c i EG-fördraget (undantagsbestämmelse för "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset"), eftersom syftet med stödet främst är att omstrukturera ett företag i svårigheter.

(46) Sådant stöd kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, om kriterierna i riktlinjerna är uppfyllda.

(47) När man tillämpar riktlinjerna, måste hänsyn tas till att de normalt inte gäller för nygrundade företag som övertar konkursdrabbade företagstillgångar (*Auffanglösung*). I fråga om stöd till företag i de nya tyska delstaterna frångår man dock denna princip, eftersom övergången från planekonomi till marknadsekonomi innebär särskilda problem. En ringa tillgång på eget kapital är typisk för företag i de nya tyska delstaterna. Om ett nygrundat företag lägger upp sin verksamhet så att det i ekonomiskt hänseende fortsätter med det konkursdrabbade företagets verksamhet, kan det vara befogat att även betrakta det nya företaget som ett företag i svårigheter. Med tanke på de särskilda omställningsproblemen kan stöd till företag som framgår av ett företag vars tillgångar är föremål för ett konkursförfarande i vissa fall anses vara omstruktureringsstöd. I sådana fall måste de privata investerare som engagerar sig i det nyetablerade företaget skjuta till avsevärda mängder egna medel för att bidra till omstruktureringen.

(48) Kommissionen fastslår att företagets finansiering i föreliggande fall fortfarande är provisorisk, eftersom Weida Leder GmbH ännu inte har privatiserats. Därav följer att det saknas en privat andelsägare.

(49) Fram till konkursen tillverkade garveriföretaget Weida Leder GmbH i huvudsak skinn för möbelindustrin. Eftersom det verkade som om kapaciteten utnyttjades tillräckligt, uppfattades läget för denna läderindustrisektor som tillfredsställande, trots att företaget inte lyckades etablera sig på marknaden och det inte fanns några tecken på en positiv förändring. Ändå var det inte möjligt att finna någon privat investerare, och företaget finansierades uteslutande på grundval av övergångslösningar som syftade till att upprätthålla verksamheten.

(50) Omstruktureringsstöd skall återställa det stödmottagande företagets långsiktiga lönsamhet. För detta krävs en omstruktureringsplan som omfattar både en fysisk och finansiell omstrukturering (t.ex. kapitaltillskott, skuldavskrivning) så att företaget på sikt blir konkurrenskraftigt och kan överleva utan statligt stöd. Om det saknas en sådan plan, är stödet enligt kommissionens uppfattning endast att betrakta som förlustkompenserande driftsstöd, som inte är tillåtet så länge det inte i efterhand läggs fram någon realistisk omstruktureringsplan [2]. Företagets lönsamhet måste återställas utan att detta på ett oacceptabelt sätt snedvrider konkurrensen i gemenskapen. Omstruktureringsplanen måste därför vara omfattande och genomförbar, och det måste framgå i detalj vilka genomgripande åtgärder som planeras för att återställa företagets långsiktiga lönsamhet så att

[1] Kommissionens beslut om stödordning E 15/92, som endast gäller garantier och lån.

[2] Se kommissionens meddelande i Iritecna-målet (EGT C 328, 25.11.1994, s. 2), beslut 94/662/EG (EGT L 258, 6.10.1994, s. 26), EG-domstolens dom av den 14 september 1994, förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103 (punkt 67) och artikel 6.1 b i GATT-subventionsavtalet (EGT L 336, 23.12.1994, s. 156).

företaget åter kan täcka alla sina kostnader och nå en tillräcklig avkastning på eget kapital. Av de uppgifter som föreligger kommissionen kan man inte utan vidare dra slutsatsen att stödet beviljades inom ramen för en hållbar omstruktureringsplan med konkreta driftsåtgärder som skulle ge kommissionen möjlighet att pröva åtgärdernas positiva ekonomiska resultat. Tyskland till och med erkände detta i sitt svar av den 26 juni 1998 på kommissionens skrivelse om förfarandets inledande och förklarade att man inte kunde framlägga någon detaljerad plan, eftersom företagets framtida inriktning helt var beroende av den eventuella investeraren.

(51) Det framgick därför heller inte, hur det skulle vara möjligt att återställa företagets långsiktiga lönsamhet inom rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden vad gäller de framtida förutsättningarna för verksamheten. Det var också oklart, hur företaget tänkte få grepp om sin kostnadsstruktur och klara av den stora ekonomiska belastningen.

(52) Eftersom kommissionen i sitt beslut om inledandet av förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget uttryckligen uppmanade Tyskland att lämna alla nödvändiga uppgifter, särskilt i fråga om en eventuell omstruktureringsplan, måste kommissionens beslut nu tas på grundval av förefintlig information [1].

(53) Samtliga prognoser om företagets utveckling visade sig vara felaktiga. Redan innan förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes var det ytterst osannolikt att företaget på medellång sikt genom ett positivt kassaflöde skulle kunna återbetala lånen på 20,5 miljoner mark. I företagets aktuella prognos utgick man från ett negativt resultat på 1,7 miljoner mark för 1998. Dessutom fick en del av dessa lån karaktär av eget kapital eftersom de förklarades oprioriterade, varför en återbetalning av dessa lån endast hade varit möjlig om företaget erhållit tillskott i form av lika mycket eget kapital eller lika stora delägarlån. På grund av minskande lönsamhet, ökande förluster, minskad omsättning och drastiskt ökande skuldsättning och räntebelastning såg sig företaget till sist tvunget att den 28 maj 1998 anmäla konkurs.

(54) Kommissionen drar av detta slutsatsen att villkoren i riktlinjerna inte är uppfyllda. Omstruktureringsstödet till Weida kan därför inte godkännas.

[1] EG-domstolens dom av den 5 oktober 1994, mål C 47/91, Republiken Italien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4635, och hänvisning till EG-domstolens dom av den 14 februari 1990, mål C 301/87, Republiken Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-0307, bekräftat genom EG-domstolens dom av den 13 april 1994, förenade målen C 324/90 och C 342/90, Tyskland och Pleuger Worthington mot kommissionen, REG 1994, s. I-1173.

V. **BESLUT**

(55) Kommissionen beklagar att Tyskland beviljat stöd i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget.

(56) Kommissionens bedömning bygger framför allt på det faktum att det inte fanns någon investerare som ville överta företaget och att Tyskland försummade att framlägga en realistisk omstruktureringsplan som hade gjort det möjligt att återställa företagets långsiktiga lönsamhet. Eftersom det dessutom saknas ett privat bidrag, är det inte möjligt att undersöka hur omstruktureringsansträngningarna förhåller sig till det beviljade stödet.

(57) Enligt riktlinjerna skall återställandet av företagets långsiktiga lönsamhet ske inom rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden vad gäller de framtida förutsättningarna för verksamheten. Detta krav kan inte anses uppfyllt. Det stöd som beviljats Weida Leder GmbH och dess dotterbolag kan därför inte godkännas.

(58) Det är därför inte möjligt att tillämpa undantagsbestämmelsen enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på det stöd på 29,85 miljoner mark som beviljats på Weida Leder GmbH och dess dotterbolag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är det stöd på 23,8 miljoner tyska mark respektive 6,05 miljoner tyska mark som Tyskland beviljat Weida Leder GmbH respektive vattenreningsverket Schloßmühlenweg Weida GmbH oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Tyskland skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till dem.

2. Återkravet skall ske i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning. Det belopp som skall återkrävas löper med ränta från och med den dag då stödet betalades ut till stödmottagarna till dess att det faktiskt återbetalas. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen